

Posłuchaj

()

Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

℣ A pomagając napominamy, abyście nadaremno łaski Bożej nie przyjęli;
℣ Albowiem mówi: Czasu przyjemnego wysłuchałem cię, a w dzień zbawienia ratowałem cię. Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia.
℣Nie dawając nikomu żadnego zgorszenia, aby nie było naganione posługowanie nasze.
℣ Ale we wszystkiem stawmy samych siebie jako sługi Boże w cierpliwości wielkiéj, w utrapieniach, w potrzebach, w uciskach,
℣ W biciu, więzieniu, w rozruchach, w pracach, w niespaniach, w pościech:
℣ W czystości, w umiejętności, w nieskwapliwości, w łagodności, w Duchu Świętym, w miłości nieobłudnéj,
℣ W mowie prawdy, w mocy Bożéj, przez broń sprawiedliwości po prawicy i po lewicy:

℟ Przez chwałę i zelżywość, przez osławienie i dobrą sławę: jakoby zwodnicy, a prawdziwi; jako którzy nie znajomi, a znajomi;
℟ Jako umierający, a oto żywiemy; jako karani, a nie umorzeni;
℟ Jako smętni, lecz zawsze weseli; jako ubodzy, a wielu ubogacający; jako nic nie mający, a wszystko mający.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia: stawmy samych siebie w cierpliwości wielkiéj, w pościech częstych.
℟ Przez broń sprawiedliwości mocy Bożej.
℟ We wszystkiem stawmy samych siebie jako sługi Boże w cierpliwości wielkiéj, w pościech częstych.
℟Przez broń sprawiedliwości mocy Bożej.

[redacted]
[redacted]
℟ Usta nasze, Korynthowie, otworzone ku wam, serce nasze jest rozszerzone.
℟Nie jesteście ściśnieni w nas, lecz ściśnieni jesteście w wnętrznościach waszych.
℟ A mając nagrodę, mówię jako synom, rozprzestrzeńcie się i wy.
℟ Nie ciągnijcie jarzma z niewiernymi; albowiem co za uczestnictwo sprawiedliwości z nieprawością? Albo co za towarzystwo światłości z ciemnościami?
℟ Albo co za zgoda Chrystusowi z Belialem? Albo co za część wiernemu z niewiernym?

℟. A co za zgoda kościołowi Bożemu z bałwanami? Albowiem wy jesteście kościołem Boga żywego, jako mówi Bóg: Iż będę mieszkał i przechadzał się w nich, i będę Bogiem ich, a oni będą mi ludem.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟.Bogu niech będą dzięki.

℟. We wszystkiem stawmy samych siebie jako sługi Boże w cierpliwości wielkiéj
℟. Aby nie było naganione posługowanie nasze.
℟. Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia: stawmy samych siebie w cierpliwości wielkiéj.
℟.Aby nie było naganione posługowanie nasze.

[redacted]
[redacted]
℟. Pełenem pociechy, nader obfituję weselem w każdem utrapieniu naszem.
℟. Albowiem i gdyśmy przyszli do Macedonii, ciało nasze żadnego odpoczynienia nie miało, aleśmy ucierpieli wszelkie utrapienie: zewnątrz walki, a wewnątrz strachy.
℟. Ale który cieszy uniżone, pocieszył nas, Bóg, przyjściem Tytusowem.
℟. A nie tylko przyjściem jego, ale też pociechą, którą ucieszony jest z was, oznajmując nam chęć waszę, płacz wasz, wasze za mię zastawiania, tak żem się więcéj weselił.
℟. Iż chociam was zasmucił w liście, nie żal mi, a chociażbym też żałował, widząc, iż on list (chociaż na godzinę) zasmucił was:

℟. Teraz raduję się, nie iżeście się zasmucili, ale iżeście się zasmucili ku pokucie.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. W poście i w płaczu, będą modlić się kapłani, mówiąc:
℟. Przepuść, Panie, przepuść ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa twego na zgubę.
℟. Między przysionkiem a ołtarzem będą płakać kapłani, a będą mówić:
℟. Przepuść, Panie, przepuść ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa twego na zgubę.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Przepuść, Panie, przepuść ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa twego na zgubę.

Kazanie świętego Leona, Papieża

[redacted]ajmilsi! Mając wam mówić o przeświętym i największym poście, jakże lepiej zacznę, jak nie słowy Apostoła, przez którego Chrystus mówił. Powiem, co czytamy: „Oto teraz czas przyjemny, oto teraz czas zbawienia” 2 Kor. VI, 2. Jakkolwiek bowiem niema czasów, któreby nie były pełne dobrodziejstw Bożych, i zawsze mamy dostęp do miłosierdzia Boga, przez jego łaskę, to jednak teraz należy usilniej nawoływać do duchowego postępu i z większą ufnością zachęcać, skoro zaprasza nas do wszelakich obowiązków pobożności rocznica tego dnia, w którym dokonało się odkupienie, nasze, byśmy wyższą nad

wszystko tajemnicę Męki Pańskiej oczyszczonemi ciałami i duchami obchodzili.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℣. Zmieńmy na lepsze wszystko to, czem zgrzeszyliśmy w zaślepieniu naszem, abyśmy, gdy nagle zaskoczy dzień śmierci, nie szukali już napróżno drogi pokuty, a znaleźć onej nie mogli.
℟. Wysłuchaj Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.
℣. Wspomóżże nas, Boże, Zbawicielu nasz: a dla sławy Imienia Twego, Panie, wybaw nas.
℟. Wysłuchaj Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

[redacted]
Tak wielkim tajemnicom należało się nieustanne nabożeństwo i ciągle uszanowanie, byśmy takimi pozostali w obliczności Boga, jakimi godzi się nam być w sam dzień wielkanocny. Lecz ponieważ to męstwo jest udziałem niewielu, i gdy przez słabość ciała rozluźnia się surowsze życie, i gdy przez różne czynności tego życia zmniejsza się troskliwość, zachodzi potrzeba oczyszczenia także serc religijnych z światowego prochu; z Bożego ustanowienia wielce zbawiennie zarządzone zostało, by do odzyskania czystości umysłów służyło nam ćwiczenie przez dni czterdzieści, by w nich winy innych czasów odkupione były przez uczynki pobożne, i w czystych postach wygotowane.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

Niech opuści grzesznik drogę swoją, a mąż nieprawy swe myśli, i niech się nawróci do Pana, a zmiłuje się nad nim.
℟. Albowiem Pan Bóg nasz łaskawy jest, litościwy, a współczujący w nieszczęściu.
℣. Pan nie pragnie śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił i miał życie.
℟. Albowiem Pan Bóg nasz łaskawy jest, litościwy, a współczujący w nieszczęściu.

[redacted]koro mamy — najmilsi — wejść w dni mistyczne, i lekarstwami postów uświęcone, starajmy się być posłusznymi zleceniom Apostoła, oczyszczając z wszelkiej zmazy ciało i ducha 2 Kor VII. 1. A to w tym celu, by w opanowanej walce między jedną a drugą substancją, duch, któremu pod władzą Boga przystoi być ciała swego kierownikiem, utrzymał godność swego panowania — i byśmy — nie dając nikomu żadnego zgorszenia, nie byli narażeni na nagany obmówców. Słusznie bowiem ganić nas będą niewierni, i błędem naszym języki niezbożne uzbroją się przeciw religji, jeżeli obyczaje poszczących różnić się będą od czystości doskonałej powściągliwości. Treść bowiem postu nie zasadza się na samem powstrzymywaniu się od pokarmu, ani też nie odejmuje się ciału pożytecznie pożywienia, jeśli się nie oderwie myśli od niesprawiedliwości, a języka nie powstrzyma od uwłaczania. Tak więc należy pokierować swobodą jedzenia, by także inne namiętności tem samem prawem były trzymane na wodzy.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Okres postu otworzył nam bramy raju. Podejmijmy go więc, modląc się i błagając Boga,

℣ Abyśmy razem z Chrystusem Panem triumfowali w dniu zmartwychwstania.
℟ We wszystkim okazujmy się jako sługi Boże w wielkiej cierpliwości.
℣ Abyśmy razem z Chrystusem Panem triumfowali w dniu zmartwychwstania.
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℣ Abyśmy razem z Chrystusem Panem triumfowali w dniu zmartwychwstania.

[redacted]
Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza

[redacted]
«Wypadało, aby Chrystus zatriumfował nad naszymi pokusami, podobnie jak później pokonał swoją śmiercią śmierć naszą» (św. Grzegorz).

Onego czasu: Jezus zawiedziony był na pustynię od Ducha, aby był kuszony przez szatana. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął. I przystąpiwszy kusiciel rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzecz, aby te kamienie chlebem się stały». On zaś odpowiadając rzekł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale wszelkim słowem, które pochodzi z ust Bożych».

Wtedy wziął Go diabeł do miasta świętego i postawił na szczycie świątyni i powiedział Mu: «Jeśli jesteś Synem

Bożym, rzuć się na dół; albowiem napisane jest, iż Aniołom swoim rozkaże o tobie, a oni na rękach cię poniosą, abyś snadź nie zranił o kamień nogi swojej». A Jezus odrzekł: «Powiedziane jest również: Nie będziesz kusił Pana Boga twego».

Znowu wziął Go diabeł na górę wysoką bardzo i ukazał Mu wszystkie królestwa świata i wspaniałość ich, i rzekł Mu: «To wszystko oddam tobie, jeśli upadłszy złożysz mi pokłon». Tedy mu rzekł Jezus: «Idź precz, szatanie, albowiem napisane jest: Panu Bogu twojemu kłaniać się będziesz i jemu samemu służyć będziesz».

Wówczas opuścił Go diabeł, a oto Aniołowie przystąpili i służyli Jemu.

Homilia 16. na Ewangelię

Niektórzy zwykli żywić wątpliwość, przez jakiego Ducha był Jezus zawiedziony na pustynię — a to dlatego, że dodano: Wziął Go diabeł do miasta świętego. A także: wziął Go diabeł na górę wysoką bardzo. Lecz prawdziwie i bez jakiejkolwiek niepewności przyjmuje się zgodnie, że należy wierzyć, iż został zawiedziony na pustynię przez Ducha Świętego — by to Jego Duch powiódł Go tam, gdzie miał Go odnaleźć Zły, by Go kusić. Lecz oto, kiedy mówi się, że Bóg-Człowiek wynoszony jest przez diabła czy to na wysoką górę, czy to do miasta świętego, to umysł się wzdraga, ludzkie uszy boją się tego słuchać. Pojmujemy jednak, że nie jest to niewiarygodne, jeśli rozważymy w świetle tego także i inne fakty.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Rozdzierajcie serca wasze, a nie szaty wasze, a nawróćcie się do Pana, Boga waszego:
℟. Bo dobrotliwy i miłosierny jest.
℣. Niech opuści złośnik drogę swoje, a mąż nieprawy myśli swe, i niech się nawróci do Pana, a zmiłuje się nad nim.
℟. Bo dobrotliwy i miłosierny jest.

[redacted]
℟. pewnością głową wszystkich nieprawych jest diabeł, a wszyscy nieprawi są tej głowy członkami. Czyż nie diabła członkiem był Piłat? Czyż nie diabła członkami byli żydzi prześladujący Chrystusa i żołnierze krzyżujący Go? Cóż więc dziwnego, że pozwolił mu zawieść się na górę — On, który zniósł nawet to, że przez jego członki został ukrzyżowany? Nie jest zatem niegodne Odkupiciela Naszego to, że zechciał być kuszony — On, który przyszedł, by zostać zabity. Sprawiedliwe wszak było, by tak nasze pokusy zwyciężył swoimi pokusami, jak też i naszą śmierć przybył pokonać swoją śmiercią.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Ułam łaknącemu chleba twego, a ubogie i tułające się wprowadź do domu twego.
℟. Tedy wyniknie jako zaranie światłość twoja, i pójdzie przed obliczem twojem sprawiedliwość twoja.
℣. Gdy ujrzysz nagiego, przyodziej go, a nie gardź ciałem twojem.
℟. Tedy wyniknie jako zaranie światłość twoja, i pójdzie przed obliczem twojem sprawiedliwość twoja.

[redacted]
[redacted]le trzeba nam wiedzieć, że pokusa działa trzema sposobami: przez przedłożenie, przez przyjemność i przez przyzwolenie. I my, kiedy jesteśmy kuszeni, najczęściej popadamy w przyjemność, albo też w przyzwolenie — bo porodzeni z grzechu ciała, w sobie samych także niesiemy to, przez co znosimy rozdarcia. Bóg zaś, który wcielony w łonie Dziewicy, przyszedł na świat bez grzechu, nie znosił w sobie żadnej sprzeczności. Mógł więc być kuszony przez przedłożenie, lecz nie tknęła Jego umysłu przyjemność grzechowa? I dlatego cała ta diabelska pokusa wydarzyła się na zewnątrz — nie wewnątrz.
[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted]Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Bóg rozkazał swoim Aniołom, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.
[redacted]Będą cię nosili na rękach, abyś stopy nie uraził o kamień.
[redacted] Będziesz stąpał po żmii i bazyliszku, a lwa i smoka podepczesz.
[redacted] Będą cię nosili na rękach, abyś stopy nie uraził o kamień.
[redacted]Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
[redacted]Będą cię nosili na rękach, abyś stopy nie uraził o kamień.

[redacted]{z Temporału}
[redacted] Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
[redacted] A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, który Kościół Twój dorocznem zachowywaniem Wielkiego Postu oczyszczasz: udziel wiernym Twoim łaski osiągnięcia przez dobre uczynki tego. co przez ten post otrzymać usiłują.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related